

[Ministeren for skatter og afgifter]

Der er blevet talt om berettigelsen af dette forslag. Så vidt jeg kan se, har dets væsentligste funktion været at demonstrere, at her er dog en sag, hvor firkløverpartierne er om ikke enige, så dog nogenlunde enige. Til gengæld står de alene om denne enighed, og det er selvfølgelig også interessant.

Der blev sagt en meget rigtig ting fra hr. Arne Bjerregaards side om familiens ret til selv at bestemme. Jeg synes, det er et stærkt argument imod et forslag af denne karakter, at man lader skattesystemets indretning være medbestemmende for, hvordan familierne skal organisere sig.

Men så er der en anden ting, som jeg godt vil komme med nogle kommentarer til, og det var egentlig det, der kaldte mig herop, nemlig hr. Arne Melchior indgriben i debatten. Nu er hr. Arne Melchior desværre gået i mellemtiden, men jeg sad og filosoferede over, om to ting, der blev sagt, kunne være rigtige samtidig. Den ene er påstanden om, at et forslag af denne karakter skulle kunne bidrage til en øget beskæftigelse, fordi flere mennesker antog privat hushjælp. Og den anden er påstanden om, at det eneste, der sker, er, at de, der skal udføre hushjælpen, får en højere løn, som så bliver beskattet og til gengæld gjort fradragsberettiget hos dem, der skal have arbejdet udført. Begge påstande kan vist ikke være rigtige. Enten er det det ene, eller også er det det andet, eller også er ingen af delene helt rigtigt. Der er en modstrid mellem de to påstande, som jeg vil bede hr. Arne Melchior – hvis han ellers havde været til stede – om at spekulere nærmere over, når han kommer hjem i aften.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ministeren var enig i, at familien skulle have frihed til selv at bestemme, men mente, at dette forslag ville modvirke dette.

Så vil jeg da spørge ministeren, om han mener, at familien i øjeblikket med det skattesystem, vi har, har frihed til selv at bestemme. Hvis begge ægtefæller er udearbejdende, skal man af med mindre i skat, end hvis den ene ægtefælle vil arbejde lidt mere og lade den anden gå hjemme en større del af tiden; så skal man skattemæssigt straffes. Hvis det er sådan, at man siger: vi ofrer os helt for selv at passe vores børn, så får man af samfundet nul kroner. Men hvis man vil sætte

dem i en institution og gå ud på arbejdsmarkedet begge to, får man mellem 20.000 kr. og 50.000 kr. pr. barn for at gøre det. Med skattesystemet og socialsystemet har man altså sagt til forældrene: I har at opføre jer på den måde, vi ønsker. Der er da ingen frihed til at gøre det, som man helst vil. Man har fra lovgivningsmagts side sagt: sådan skal I opføre jer. Det er det, vi ønsker at modarbejde; vi ønsker at give familien en større frihed til selv at vælge, hvorledes man vil indrette sig både lønmæssigt og arbejdsmæssigt.

Glistrup (FP):

Det, vi taler om her, er jo de unge ægtepar, dem, der har børn under 15 år, altså nogle, der lever under forhold, der er ret så forskellige fra dem, der eksisterede, dengang Grundtvig eller hr. Arne Bjerregaard eller jeg var unge, hvor familiemønsteret jo var noget anderledes, end det er nu om dage.

Det, som skatteministeren er begyndt at filosofere over, inspireret af hr. Arne Melchior, kan man vist i og for sig få belyst ved noget i retning af et ydertilfælde, nemlig hvor konen går ned på tidtid – det behøver ikke at være så meget, hun skal bare ikke være heltidsbeskæftiget – og så kommer hun altså hjem, og så har man mere eller mindre et kollektiv af unge mennesker, en 7-8-9-10 unge mennesker, hvor man har det aldeles pragtfuldt, for mandens gode løn som ekspeditionssekretær i et ministerium, eller hvad der nu er tale om, får man nu delt ud over disse 7-8-9-10 unge mennesker, som angiveligt skulle være under uddannelse. Det er jo den slags samlivsformer, vi støder på nu om dage, at man så glimrende vil kunne opnå at få et virkelig hyggeligt antiatom-antiforureningskollektiv dannet, og det er den slags, det vil hjælpe på, og slet ikke den type familier, som kristeligt folkeparti sikkert har for øje, for det er jo en familietype, som der er på vej til at blive færre og færre af, og som slet ikke er indstillet på at opfylde de forskellige vilkår, som findes i kristeligt folkepartis forslag.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal ikke svare for hr. Arne Melchior, men vil bare lige gøre CDs stilling klar.

Vi mener, det er helt klart, at der ved dette forslag kommer flere unge mennesker i ar-